

Nr.1223B/24.03.2026

**Parlamentul României
Camera Deputaților**

Grupul Parlamentar al Alianței pentru Unirea Românilor

INTERPELARE

Către: Domnul Marian-Cătălin Predoiu, Ministrul Afacerilor Interne

De la: Doamna Ramona-Ioana Bruynseels, Deputat în circumscripția electorală 13, Cluj

Obiectul Interpelării: Corelarea programelor de înzestrare derulate prin mecanismele SAFE cu capacitatea reală de adăpostire a populației civile

Domnule Ministru,

În ultima perioadă, Departamentul pentru Situații de Urgență a prezentat public un program amplu de înzestrare derulat prin mecanismele SAFE, axat preponderent pe achiziții de echipamente multirol și pe dezvoltarea capabilităților de intervenție.

Fără a contesta necesitatea modernizării intervenției operative și importanța consolidării capacităților de răspuns în situații de urgență, se impune o clarificare esențială privind ordinea priorităților în utilizarea fondurilor publice, precum și corelarea reală dintre intervenție și protecția efectivă a populației civile.

Protecția civilă nu se limitează la faza intervenției inițiale. Ea presupune, în mod esențial, existența unor spații funcționale, sigure și accesibile, în care populația să poată fi adăpostită după intervenție, în cazul unor situații de urgență majoră.

În prezent, există riscul ca statul român să investească masiv în capabilități de intervenție, fără a verifica în mod riguros dacă populația are, în mod real, unde să fie protejată ulterior.

Mai grav, în loc să fie modernizate și aduse la un standard minim de funcționalitate adăposturile de protecție civilă existente, este promovată achiziția a 42 de tabere mobile pentru evacuare în masă. Această abordare ridică serioase semne de întrebare din perspectiva protecției civile.

Evacuarea în masă nu poate înlocui adăpostirea, iar soluțiile mobile, provizorii, nu pot substitui infrastructura permanentă de protecție civilă, amplasată în proximitatea zonelor de locuire. Mutarea populației vulnerabile dintr-un pericol într-un altul, în condiții temporare, nu reprezintă o soluție de protecție, ci o formă de improvizație instituționalizată.

În acest context, se impune și o analiză onestă a experiențelor recente ale statului român în utilizarea capabilităților temporare finanțate sau activate în situații de criză.

Un exemplu relevant îl constituie spitalul de campanie de tip ROL 2 dislocat la Otopeni în perioada pandemiei COVID-19, capabilitate medicală militară existentă, dislocabilă, operată ca secție externă a Spitalului Universitar de Urgență Militar Central „Dr. Carol Davila”.

Deși această capabilitate a fost operațională și a tratat pacienți, iar soluția în sine a fost justificată de contextul de urgență, nu există în spațiul public o evaluare consolidată și transparentă privind costurile totale de operare, mentenanță, conservare și utilizare post-criză, precum și modul concret în care infrastructura respectivă a fost valorificată ulterior.

Procedurile de achiziție publică ulterioare privind demontarea, relocarea și remontarea containerelor asociate spitalului ROL 2 indică faptul că această infrastructură nu a fost abandonată, dar ridică întrebări legitime privind lipsa unei strategii publice clare de integrare post-criză a unor astfel de investiții.

Cazul Otopeni nu reprezintă o acuzație, ci un precedent administrativ care demonstrează riscul repetării unui model centrat exclusiv pe soluții temporare, reactive, fără continuitate strategică și fără o evaluare ex-post a eficienței cheltuirii fondurilor publice.

Aceeași logică riscă să se regăsească și în actuala orientare către tabere mobile pentru evacuare în masă, în lipsa unei infrastructuri permanente de adăpostire funcționale.

În acest context, se impune o clarificare fermă a modului în care DSU corelează investițiile în intervenție cu protecția efectivă a populației și cu lecțiile administrative deja învățate.

Vă solicit respectuos să îmi comunicați un răspuns la următoarele întrebări adresate:

1. Fundamentarea deciziilor de investiții

1.1. Vă rog să precizați dacă a fost realizată o evaluare națională actualizată privind capacitatea reală de adăpostire a populației civile anterior lansării programelor de înzestrare prin mecanismele SAFE.

- Dacă DA: indicați data evaluării, instituția care a realizat-o și principalele concluzii.
- Dacă NU: precizați de ce nu a fost considerată necesară o astfel de evaluare.

2. Capacitatea reală de adăpostire

2.1. Care este numărul total al adăposturilor de protecție civilă existente, la nivel național, conform ultimei evidențe operative a MAI / DSU?

2.2. Din acestea, câte sunt considerate funcționale din punct de vedere practic, respectiv:

- accesibile imediat;
- utilizabile fără intervenții prealabile;
- capabile să primească persoane în condiții minime de siguranță?

3. Verificări în teren

- 3.1. De câte ori, în ultimii 3 ani, au fost efectuate verificări efective în teren ale adăposturilor de protecție civilă, la nivelul Municipiului București?
- 3.2. Cine a efectuat aceste verificări și ce măsuri concrete au rezultat în urma lor?

4. Lecțiile administrative ale utilizării capabilităților temporare (cazul Otopeni)

- 4.1. A realizat sau a solicitat DSU o evaluare ex-post privind eficiența utilizării capabilităților temporare activate în perioada pandemiei COVID-19 (spitale de campanie, structuri modulare, infrastructură mobilă)?
- 4.2. Experiența spitalului de campanie ROL 2 dislocat la Otopeni a fost utilizată ca bază de analiză în fundamentarea actualelor programe de achiziții de structuri mobile (tabere de evacuare în masă)?
- 4.3. Dacă nu, care este justificarea pentru nevalorificarea acestei experiențe administrative recente?

5. Corelarea intervenției cu adăpostirea

- 5.1. În ipoteza producerii unei situații de urgență majoră (cutremur, conflict, incident CBRN), care este soluția operațională concretă pentru adăpostirea populației civile după intervenția inițială?
- 5.2. Această soluție se bazează pe infrastructura existentă de adăposturi sau pe mecanisme temporare, precum taberele mobile pentru evacuare în masă ?

6. Prioritizare și demersuri viitoare

- 6.1. A fost analizată posibilitatea includerii reabilitării adăposturilor de protecție civilă în cadrul finanțărilor derulate prin mecanismele SAFE?
- Dacă DA: de ce nu a fost implementată?
 - Dacă NU: care este justificarea strategică a acestei omisiuni?

7. Propunere de verificare comună

Având în vedere cele de mai sus, solicit MAI să precizeze dacă este de acord cu realizarea unei evaluări comune în teren, la nivelul Municipiului București, cu participarea reprezentanților MAI, DSU și ai administrației publice locale, în vederea:

- verificării stării reale a adăposturilor;
- corelării investițiilor cu nevoile reale de protecție a populației.

Vă rog să îmi transmiteți răspunsul dumneavoastră, în scris, în termenul legal.

Cu mulțumiri,

Ramona-Ioana Bruynseels,

Deputat în circumscripția electorală nr 13, Cluj